

+

ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΥΠΟΔΗΤΟΥ,

ΚΑΙ ΜΟΝΟΧΙΤΩΝΟΣ

ΚΤΙΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΦΛΑΜΟΥΡΙΟΥ

(έορταζομένου τῆ 19ῆ Ἀπριλίου)

Ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθωνος

* 2002 *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΝ ΜΟΝΟΧΙΤΩΝΑ &
ΑΝΥΠΟΔΗΤΟΝ, ΚΤΙΤΟΡΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΦΛΑΜΟΥΡΙΟΥ

Κανών, οὔ ἢ ἀκροστιχίς:

"Σύ μοι Χριστῶ, Συμεῶν ἀνυπόδητε, εὐχου. Ἄ(θανάσιος)".

Ῥοιδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Συμεῶν ὀσιωτάτου Φλαμουρίου Μονῆς,
κτίτορος νῦν τελεῖται,
μνήμη σεπτὴ καὶ ἱερά·
δεῦτε οὖν χαρμονικῶς,
ἐν ὕμνοις πιστοί,
αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν,
καὶ ψαλμοῖς Χριστὸν δοξάσωμεν.

Ἐπεὶ πάντα ἀγαπήσας τὸν Χριστὸν Συμεῶν,
τούτου σταυρὸν ἐπ' ὤμων,
ἀναλαβὼν ἀποταγῆς,
ἀρεταῖς θεωτικαῖς,
συνήφθης αὐτῶ,
καὶ γέγονας ἄριστον,
μαθηταῖς σου πάτερ πρότυπον.

Μελετήσας τῶν Πατέρων βίους τοὺς θαυμαστούς,
μέλιττά τις καθάπερ,
ἐκ πάντων μέλι νοητόν,
ἀπετρύγησας σοφῶς,
κλεινὲ Συμεῶν,
δι' οὗ ἐκτρεφόμενος,
ἀγιότητα κατώρθωσας.

Θεοτοκίον

Ὁ Υἱός σου Θεοτόκε ἐκ νεκρῶν ἀναστάς,
πᾶσι ζωὴν παρέσχε,
διὸ χριστώνυμος λαός,

τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ,
ὑμνοῦμεν φαιδρῶς,
καὶ μνήμην γεραίρομεν,
Συμεῶν μονοχίτωνος.

Ῥιδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Ἴνα ἐπιτύχῃς Συμεῶν,
ἔσωτάτου σου πόθου τὸ μέγα θήραμα,
τόπους διήμεψας πολλούς,
καὶ ἐκραύγαζες Χριστῷ ἐκ βάθους ψυχῆς·
τὸ πρόσωπον δεῖξόν μοι,
σοῦ Νυμφίε μου γλυκύτατε.

Χαίρων ὑπετάγῃς Συμεῶν,
Παχωμῖω ποιμένι πάσῃ δυνάμει σου,
καὶ παιδευθεὶς ἱερῶς,
Σχήμα τὸ ἀγγελικὸν ὑπέδυσ σεμνῶς,
βίωσας ἐν σώματι,
ἀσωμάτων βίον ἄϋλον.

Ρήματα γραφῶν τῶν ἱερῶν,
ὡς μαχαίρας τοῦ Πνεύματος ἔχων Ὅσιε,
παθῶν κατέσφαξας ἑσμὸν,
καὶ δακρῶν ταῖς ροαῖς φυτὰ ἀρετῶν,
ποτίζων ἀπέλαβες,
τοὺς καρποὺς πολλαπλασίονας.

Θεοτοκίον

Ἰαμα ἐφάνη σωστικόν,
τοῦ Υἱοῦ σου τὸ Αἷμα Παρθένε ἄχραντε,
δι' οὗ ἰὸν τοῦ πονηροῦ,
ἐξεμέσαμεν πιστοὶ καὶ νῦν τῆς ζωῆς,
μετέχομεν ἅπαντες,
εἰ Θεοῦ νόμον φυλάσσομεν.

Ῥιδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στάσιν ὀλόνυκτον, εὐχάς,
νηστείαν πάτερ Συμεών,
μίξας σου τῷ βίῳ σωφρόνως,
ἐν Κομηναίου τῆ Μονῆ,
ἀθλητῆς πνευματικός,
ἐδείχθης Χριστοῦ,
μονίμοις τὰ πρόσκαιρα,
ἀνταλλάσσων ὥσπερ ἔμπορος.

Τρόποις πολλοῖς καὶ μυστικοῖς,
ἐκμειλιξάμενος Χριστόν,
εἴληφας χαρίτων τὸ πλήθος,
καὶ ὡς πολύφορός τις ναῦς,
εἰς λιμένα Συμεών τοῦ Ἄθω ἐλθών,
σωροὺς συνεστοίβασας,
τοῖς προτέροις κατορθώμασι.

Ὡς καθαρὸς τῷ καθαρῷ,
διακονήσας Ἰησοῦ,
πάτερ Συμεών ἐνετρύφας,
ὅτε παρίστασο Αὐτῷ,
λειτουργίαις ἱεραῖς συνάγων τὸν νοῦν,
καὶ ἄνω μυστήρια,
μυστικῶς ἐνοπτριζόμενος.

Θεοτοκίον

Σὺν Μυροφόροις γυναξίν,
ἐπὶ τὸν τάφον Ἰησοῦ,
Δέσποινα ὀρθρίσασα πρώτη,
τοῦτον ἐώρακας Σεμνή,
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν καὶ πᾶσι φαιδρῶς,
εἰπόντα τὸ "Χαίρετε",
εἰρηνόδωρον ἤκουσας.

Ῥωιδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ἐφῆπτες τὸ πῦρ τῆς ψυχῆς σου,
βάλλων ὡς ὕλην ἀγάπην τὴν θεῖαν καὶ αἰωνίαν,
Συμεῶν φιλόθεε,
ὄθεν πυρπολούμενος,
ὄλος ἐγένου χριστόφλεκτος κάμινος.

Μὴ θέλων τὸ σκάνδαλον ἀδελφοῦ σου,
τὴν κόμην ἔκειρας πάτερ σοφῶς ἐκδιδάξας,
πάσης ἀστειότητος,
μένειν δεῖ ἀμέτοχον,
τὸν Ἰησοῦ μιμητὴν ὀσιώτατε.

Ἐτέθης εἰς λύχνον ἡγουμενείας,
τῆς Φιλοθέου Μονῆς πάτερ ὅσιε ἄκων,
ἀλλὰ ὅτε ἤλεγξας,
μοναχῶν τὰ σκάνδαλα,
εἰς φυλακὴν ἐνεκλείσθης μακάριε.

Θεοτοκίον

Ῥωραῖος ἀνέτειλεν ἐκ τοῦ τάφου,
ὁ ὑπερβάλλων τῷ κάλλει υἱοῦστῶν ἀνθρώπων,
Ἰησοῦς Πανάμωμε,
Ὅν αἰεὶ ἰκέτευε,
ῶραῖζειν ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Ῥωιδὴ Ϛ'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Νικήσας,
τοὺς τρεῖς ἐχθροὺς Συμεῶν,
σεαυτὸν σατανᾶν καὶ τὸν κόσμον,
ἀνῆλθες εἰς ἀπαθείας τὸ φῶς,
καὶ ἐδίδαξας,
ὡς θεόπτης Μωϋσῆς,
τοὺς κλεινοὺς μαθητάς σου.

Ἀσκήσας,
ὑπομονὴν κραταιάν,
ὑποκάτωθεν μηλέας διήλθες,
ζωὴν σου ὡσπερ ἀσώματός τις,
καὶ ἐκέρδησας,
Συμεῶν τὸν Χριστόν,
θησαυρὸν ποθητόν σοι.

Νοήσας,
τῶν ὀρωμένων φθοράν,
ἀνυπόδητος διήλθες σὸν βίον,
καὶ ἓνα χιτῶνα ἔχων σοφέ,
τοῦ Δεσπότη σου,
Συμεῶν ἐντολήν,
ὑπερέβης σωφρόνως.

Θεοτοκίον

Ἐπνώσας,
ὡς σκύμνος λέοντος τρεῖς,
ἐν ἡμέραις ᾧ Παρθένε Υἱός σου,
ἐξῆλθεν ὡς ἐκ παστάδος φαιδρός,
χαριζόμενος,
αἰωνίαν ζωὴν,
τοῖς κειμένοις ἐν τάφοις.

Ῥωιδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Πιστεύων,
τῇ προνοίᾳ τοῦ Πλάσαντος,
τοὺς πόθῳ σοι προσπίπτοντας,
θεῖε Συμεῶν,
ἐν σχήματι ἀγγελικῷ,
μετ' εὐχῆς πατρικῆς περιέβαλλες,
παρέχων ζωὴν σου τὴν ἁγίαν,
αὐτοῖς ὡς ὑπόδειγμα.

Οὐ μόνον,
μοναχούς σου διέθρεψας,
γλυκέσι προσρήσεσιν,
ἀλλ' ὡς ποταμός,
βρύων διδάγματα ζωῆς,
κατεπότισας πλήθη μακάριε,
ποθῶν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν,
ἀγάπη νυττόμενος.

Διδάσκων,
τοῦ Κυρίου διδάγματα,
ἐδέθης καὶ ὡς πρόβατον,
ἤχθης Συμεών,
ἐν τῇ Χαλκίδι εἰς πυράν,
ἀλλ' ἐρρύσθης ἐξαίφνης μακάριε,
δοξάζων ἐξ ὅλης καρδίας,
Θεὸν τὸν σὲ λυτρώσαντα.

Θεοτοκίον

Ἡ δόξα,
τοῦ Ἀναστάντος Πανάμωμε,
φωτίζοι ἡμῶν πρόσωπα,
τῶν ὅλη ψυχῇ,
ὁμολογούντων σε ἀγνῶς,
καὶ ἀμώμως ἐν κόσμῳ γεννήσασαν,
Χριστὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν τὸν ἕνα,
καὶ μόνον ὑπερένδοξον.

Ῥωιδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Τείχει τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν σου Μάνδραν,
ἐτείχισας παμμάκαρ,
καὶ τῇ πανσέπτῳ Τριάδι,
ἀναθεὶς Συμεών,
ἐργαστήριον ἀπέδειξας ἅγιον,
ἐν ἧ εὐλογεῖται,

Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδωκας ψυχὴν Συμεῶν τῷ Δεσπότη,
ἐν Κωνσταντινουπόλει,
καὶ ἄνω Πόλιν εὖρες,
ἐνθα ἄπλετον φῶς,
καθορᾶς τοῦ ἀφθάρτου Νυμφίου σου,
Ὅν μὴ διαλίπης,
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν.

Ἐχων πρὸς Χριστὸν Συμεῶν παρῶρησίαν,
καὶ τῆς θαυματουργίας,
τὴν χάριν ἡμῖν δίδου,
ἐκκαθαίρειν ψυχάς,
καὶ στολίζειν ἀρεταῖς αἷς εὐφραίνεται,
ὁ ἡμῶν Δεσπότης,
ψυχεραστής ὁ μέγας.

Θεοτοκίον

Ὑψωσον ἡμῶν καὶ τὸν νοῦν καὶ καρδίας,
ὦ Πάναγνε πρὸς ὕψος,
τῆς θείας Βασιλείας,
ὡς μηδόλως ὄραν,
τὴν ἀπάτην τοῦ βίου τοῦ ῥέοντος,
ἀλλὰ ἀναμένειν,
τὴν ἔλευσιν Κυρίου.

ᾠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Χορεύσωμεν πάντες,
τῇ Ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ,
καὶ σκιρτήσωμεν μνήμην,
Συμεῶν δοξάζοντες,
ὅπως εὐχαῖς πατρικαῖς ταῖς αὐτοῦ,
θείας ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας, πεποθημένης ἐπιτύχωμεν.

Οὐράνιον δόξαν,
ὦ Συμεῶν περιβληθεῖς,
τῶν πτωχῶν σου τεκνίων,
μνήσθητι τρισόλβιε·
καὶ ἔνθα σὺ νῦν εὐφραίνῃ παιδρῶς,
θείαις εὐχαῖς σύναξον ὡς ὄρνις,
ἡμᾶς ὦ πάτερ φιλότεκνε.

Ἐψώθης τρισμάκαρ,
ὡς ταπεινώσας σεαυτόν,
καὶ φορεῖς ἀλουργίδα,
μονοχίτων Ὅσιε·
ὄθεν ἀεὶ Ἱεράν σου Μονήν,
ὦ Συμεῶν φύλαττε καὶ σκέπε,
τοὺς δὲ τιμῶντάς σε ἀγίαζε.

Θεοτοκίον

Ἀγάλλεται πᾶσα,
ἡ φύσις Μητέρ τῶν βροτῶν,
σωτηρίας τυχοῦσα,
χάριτι ἐγέρσεως,
σοῦ γλυκυτάτου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ,
Ὅν μητρικῶς ἐκδυσώπει Κόρη,
σὺν Συμεῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Στίχοι

Συμεῶν, ὦ Δέσποτα, δεήσεις δέχου,
Ἐπὲρ τῶν ὅσοι ᾠδαῖς ὑμνοῦντων τοῦτον.